

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Enjoy
CM 52

17 DECEMBRIE
ora 19:00

Sala Filarmonicii Oltenia

**RADU
ZAHARIA**
DIRIJOR
**DIANA
HURJĂ**
SOPRANĂ
**ANTONELA
BĂRNAT**
MEZZOSOPRANĂ
**REMUS
ALĂZAROAIE**
TENOR
**LUCIAN
ONIȚA**
BARITON

ORCHESTRA
SIMFONICĂ ȘI
CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII
„OLTENIA”

PAVEL ȘOPOV
MAESTRU DE COR

DE ANI
DE LA ÎNFIINȚAREA
SOCIETĂȚII FILARMONICE
DIN CRAIOVA

LUDWIG van BEETHOVEN:
Simfonia nr. 9 în Re minor pentru
soliști, cor și orchestră, op. 125

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.696
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

oltenia.philharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

Preturi bilete: 50 lei:
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Bilete se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe internet la:
Relații la telefon: 0251.414.696

Parteneri media

SPONSORI

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

17 DECEMBRIE
ora 19:00

Sala Filarmonicii Oltenia

DE ANI
DE LA ÎNFIINȚAREA
SOCIETĂȚII FILARMONICE
DIN CRAIOVA

Ludwig van Beethoven:

Simfonia nr. 9 în Re minor pentru soliști, cor și orchestră, op. 125 (aprox. 67')

- *Allegro ma non troppo, un poco maestoso*
- *Scherzo. Molto vivace - Presto*
- *Adagio molto e cantabile*
- *Presto – Allegro molto assai*

RADU ZAHARIA

DIRIJOR

DIANA HURJĂ
SOPRANĂ

REMUS ALĂZĂROAE
TENOR

ANTONELA BÂRNAT
MEZZOSOPRANĂ

LUCIAN ONIȚA
BARITON

**ORCHESTRA SIMFONICĂ ȘI CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII "OLTENIA"**

PAVEL ȘOPOV
MAESTRU DE COR

RADU ZAHARIA

Apreciat de către presa de specialitate ca având „O mână fermă, gesturi precise, tactare clară, ireproșabilă, siguranță, o stăpânire perfectă a construcției și a detaliilor”, Radu Zaharia și-a făcut un punct de onoare din a oferi abordări dirijorale care să respecte și să reflecte adevărul complet al muzicii. Caracterizat prin pasiunea și devotamentul său pentru munca sa, oferind o viziune artistică cristalină și construind punți de încredere și comunicare între membrii orchestrei, dirijorul s-a consacrat prin abilitatea de a inspira și conduce orchestrele spre interpretări de excepție.

În prezent dirijor al Filarmonicii „Oltenia” Craiova, Radu Zaharia îmbină cu succes munca de constantă perfecționare muzicală a Filarmonicii craiovene și cariera de dirijor invitat, având colaborări apreciate și de lungă durată, atât în țară, cu Filarmonica Arad, Filarmonica de Stat Sibiu, Filarmonica „Paul Constantinescu” Ploiești, Filarmonica „Banatul” Timișoara, cât și peste granițe, alături de Filarmonica Zrenjanin (Serbia). Repertoriul abordat este amplu, pornind din epoca Barocului până în contemporaneitate, cu precădere spre Secolul XX și evenimentele acestuia, ce au transformat lumea așa cum era

cunoscută.

Absolvent al Academiei Naționale de Muzică „Gheorghe Dima” la clasa de dirijat simfonic a regretatului Maestru Petru Sbârcea, Radu Zaharia este, de asemenea, un neobosit promotor al tinerelor generații de muzicieni aflate în căutare de ghidaj și sprijin artistic. A condus nenumărate concerte, atât instituționale, cât și inițiative private, care au avut ca scop dezvoltarea tinerilor muzicieni din orchestre, precum și a celor cu capacități solistice extraordinare.

DIANA HURJĂ

Soprana Diana Hurjă a absolvit studiile de licență și master ale Universității Naționale de Muzică din București la Facultatea de Interpretare Muzicală - Canto. Pe parcursul anilor de studii se afirmă în roluri precum Bastienne (Bastien und Bastienne, W. A. Mozart), Sylvie (La Colombe, Charles Gounod), Giulietta (I Capuleti e i Montecchi, Vincenzo Bellini) sau Frasquita (Carmen, Georges Bizet), spectacole susținute la

Studioul de Operă al Universității. Începând cu anul 2016 este permanent invitată în calitate de colaborator al Operei Comice pentru Copii din București interpretând roluri precum Clorinda (La Cenerentola, Gioachino Rossini), Rosina din spectacolul „Figaro, Figaro, Figaro” (adaptare după opera Il Barbiere di Siviglia, Gioachino Rossini), Domnița (Motanul încălțat, Cornel Trăilescu), Giannetta (L'elisir d'amore, Gaetano Donizetti), Ciboletta (Eine Nacht in Venedig, Johann Strauss), Livietta din spectacolul „Colombina se întoarce” (adaptare după opera Livietta e Tracollo, G. B. Pergolesi), ș.a. În prezent colaborează cu Opera Națională București în spectacole precum Callas - Oana Pellea (Master Class) de Terrence McNally, Le nozze din Figaro de W. A. Mozart etc., și face parte din Studioul Experimental în Artele Spectacolului Muzical „Ludovic Spiess” al instituției. A susținut concerte și recitaluri atât în țară, la Opera Națională București, Ateneul Român, Teatrul Godot - Palatul Bragadiru, Teatrul Avangardia - Sala Rapsodia, Palatul Șuțu, Muzeul George

Enescu, Centrul Cultural Buftea, ș.a., cât și în străinătate, la Galeria Klovicevi dvori din Zagreb - Croația, sau un turneu de 30 de concerte susținute în 30 de orașe ale Republicii Populare Chineze. De-a lungul anilor de studiu, dar și după încheierea acestora, a căutat constant să se descopere și să se perfecționeze atât din punct de vedere tehnic, cât și artistic. În acest sens, a participat la numeroase festivaluri și masterclassuri de înaltă ținută profesională, precum Canto Vocal Programs, Salkeb Opera Festival, ICon Arts, Success – The International Grand Prix of Romania, ș.a., având oportunitatea de a lucra cu artiști lirici de prestigiu, dirijori și vocal coach recunoscuți pe plan internațional, precum Liora Maurer, Lucy Arner, Sharon Mohar, Ramón Vargas, Eleonora Pacetti, George Petean, Ruxandra Donose, Leontina Văduva, Larisa Gergieva, Boiko Zvetanov, etc. Tânăra soprană este considerată un exponent al generației sale, talentul, munca și perseverența fiind trăsăturile care îi conturează traseul artistic.

ANTONELA BÂRNAT

Mezzosoprana Antonela Barnat a studiat pianul de la vârsta de 6 ani în cadrul Liceului Tudor Ciortea Brașov, orientându-se apoi către studiul vocal în cadrul Universității Naționale de Muzică București.

Prin abordarea timpurie a repertoriului vocal-simfonic, a colaborat ca solist încă din timpul studiilor universitare cu Orchestra Națională Radio, Orchestra de Cameră Radio, orchestra Filarmonicii George Enescu din București și cea a Filarmonicii Gheorghe Dima din Brașov iar, în timp, a cântat și alături de orchestrele Filarmonicilor de Stat din Arad, Oradea și Sibiu, Moldova din Iași, Mihail Jora din Bacău, Oltenia din Craiova, Banatul din Timișoara. Aceasta i-a dat ocazia de a interpreta lucrări variate, de la Pergolesi, Vivaldi, Bach, Mozart și Beethoven până la Verdi, Mahler, Bruckner și compozitori contemporani.

Mezzosoprana a fost invitată a

festivalurilor George Enescu, Days of March din Bulgaria, Gut Immling din Germania, a turneelor aniversare Aurel Stroe cu opera sa Orestia II - Choeforele în Germania, Franța, Elveția și a susținut concerte vocal-simfonice în Canada și Liban. De asemenea, a înregistrat pentru arhiva Radiodifuziunii Române varianta pentru mezzosoprană a lucrării Una Volta alla Corte del Principe de Felicia Donceanu, Missa A. Martoni de Ludovic Bacs pentru Fundația Radio România, opera-film Fidelio ești tu! și Opera in your pocket în colaborare cu Institutul Goethe din București și este invitată frecvent în manifestări ale muzicii contemporane românești.

Datorită implicării sale în repertoriul vocal simfonic, Antonela Barnat a avut ocazia

de a cânta sub bagheta unor maeștri dirijori dintre care îi menționăm pe Marek Janowski, Julien Salemkour, Cristian Măcelaru, Cristian Mandeal, Leo Hussain, Horia Andreescu, Paul Nadler.

Ca solist de operă, mezzosoprană colaborează din 2006 cu Opera Națională din București, scenă pe care a și debutat, clădindu-și acolo repertoriul de bază cu roluri principale din titluri importante ca Samson et Dalila, Carmen, Don Carlos, Cavalleria Rusticana, Tannhäuser, I Capuletti ed I Montecchi, Hänsel und Gretel, etc., între timp devenind invitată și a Operei Naționale Iași, Operei Naționale Timișoara, Operei Brașov, Operei Craiova și a Teatrului Regina Maria din Oradea.

REMUS ALĂZĂROAE

Născut în 1980, la Timișoara, Remus Alăzăroae a absolvit Colegiul Național de Artă „Ion Vidu”, fiind de cinci ori laureat cu Premiul I la concursuri naționale de oboi. În 2004, a absolvit secția de oboi a Facultății de Muzică și Teatru din cadrul Universității de Vest din Timișoara. Între 2000 și 2012, a fost membru al orchestrei Operei Naționale Române Timișoara, ca solist la oboi și corn englez. Debutul său ca tenor la opera din Timișoara a avut loc în 2009, în rolul Rinuccio din „Gianni Schicchi” de Puccini în urma căruia a participat la turnee internaționale în Italia, Austria, Germania, Olanda și Qatar. În 2012, a câștigat premiul special al Academiei Lotte Lehmann la Concursul Internațional de Canto Debut din Wurzburg, Germania. Repertoriul său include roluri precum Rinuccio („Gianni Schicchi”), Rodolfo („La Bohème”), Alfredo („La Traviata”), Pong („Turandot”), Ducele de Mantova („Rigoletto”), Gabriele Adorno („Simon Boccanegra”), Riccardo („Un Ballo in Maschera”), Pinkerton („Madama Butterfly”), Manrico („Il Trovatore”), Mario („Tosca”), Radames („Aida”). A colaborat cu teatre lirice din România și străinătate, precum Opera Națională București, Opera din Bergen și filarmonici din diverse țări. În 2014, a obținut

locul III la Festivalul Internațional de Operă “Maria Kraja” din Albania. Printre aparițiile sale recente se numără concertul „Amazing Grace” la Centrul John F. Kennedy din Washington D.C. și galele de operă din Amsterdam în cadrul festivalului Timișoara Capitală Europeană 2023. În 2024, a susținut

un recital la Andrew W. Mellon Auditorium, marcând 20 de ani de la aderarea României la NATO. Repertoriul său vocal-simfonic include lucrări precum Requiem de Verdi, Stabat Mater

de Rossini, Simfonia nr. 9 de Beethoven și Misa Criolla de Ariel Ramírez. În prezent, este solist al Operei Naționale Române din Timișoara.

LUCIAN ONIȚA

Lucian Onița și-a început formarea muzicală în orașul Arad, continuând apoi studiul muzicii la Liceul de Muzică (1993) apoi la Facultatea de Muzică (2001) din Timișoara (România). Este licențiat în interpretare vocală iar în 2005, își ia masterul în dirijat coral. În anul 2015, a primit titlul de doctor cu tema de cercetare Operele lui Mozart cu subiect roman.

În prezent, este șef de partidă bas în cadrul Corului Filarmonicii „Banatul” Timișoara, având numeroase colaborări solistice cu opere și filarmonici din țară (Timișoara, Arad, Târgu Mureș, Pitești) și străinătate (S.U.A., Țara Galilor, Norvegia, Olanda, Belgia, Elveția, Franța, Italia, Germania, Austria, Grecia, Republica Moldova).

Începând cu anul 2019, este fondator și dirijor al ansamblului vocal „Voces Timisienses” al Filarmonicii „Banatul” Timișoara. Și-a completat experiența în domeniul muzical cu o activitate didactică pe care a desfășurat-o timp de 4 ani ca asistent universitar asociat în cadrul Facultății de Muzică din Timișoara, fiind dirijor al ansamblului coral al secției canto, ansamblu cu care a avut o bogată activitate artistică. Din anul 2010, până în prezent este profesor asociat la Colegiul „Ion Vidu” din Timișoara, la catedrele de canto și ansamblu orchestral.

În perioada 2012-2014, a fost maestru de cor la renumitul Festival de operă de la St. Margarethen, cu operele Carmen de G. Bizet (32 de spectacole), Boema de G. Puccini (27 spectacole) și Aida de G. Verdi (24 spectacole), în fața a 4000 de spectatori la fiecare reprezentație.

A susținut recitaluri în Statele Unite ale Americii (între anii 1997-2002) în orașe precum Los Angeles, Portland, Chicago, Atlanta. A avut onoarea unor colaborări

susținute cu filarmonicile din Oradea, Arad, Târgu Mureș, Pitești, Chișinău și Timișoara și cu Opera Națională Timișoara. Este dirijorul Corului „Ion Vidu” al Casei de Cultură din Lugoj, din anul 2012, cel mai vechi cor cu activitate continuă din România, cor cu care a realizat mai multe turnee artistice naționale și internaționale, obținând mai multe premii.

În anul 2016, primește din partea primarului Timișoarei, Nicolae Robu, diploma de excelență pentru activitatea depusă în domeniul cultural, iar în anul 2018 i se acordă Trofeul Remus Tașcău pentru activitatea dirijorală, premiu oferit de Casa de Cultură a Municipiului Lugoj în cadrul Festivalului Internațional Coral „Ion Vidu”, ediția 23.

A colaborat cu o serie de dirijori români și străini: Nicolae Moldoveanu, Gheorghe Costin, Josef Horvath, Cristian Florea, Peter Oschanitzky, Alfred Eschwé, Wolfgang Groehs, Szennai Kálmán, Mikhail Tatarnikov,

Andrew Litton, Eun Sun Kim, Gregor Bühl, Fabio Biondi, Edward Gardner și Stephen Higgins cât și cu regizori de marcă ai scenei lirice mondiale: Marina Emami, Damiano Michieletto, Christopher Luscombe, John Ramster, Nicola Raab, Peter Mumford și Mark Lamos.

Repertoriul său cuprinde o vastă paletă de lucrări vocal-simfonice precum Stabat Mater de G. Rossini, Oratoriul de Crăciun, Missa în Si minor de J. S. Bach; Der Messias, Te Deum de G. Fr. Händel; Die Schöpfung, Paukenmesse, Stabat Mater de J. Haydn; Missa Solennelle de Ch. Gounod; Missa Încoronării, Missa în Do minor, Requiem de W. A. Mozart; Simfonia a IX-a, Missa în Do major, Christus am Ölberge de Ludwig van Beethoven; Ein deutsches requiem

de J. Brahms; Stabat Mater, Missa nr.2 în G-Dur de Fr. Schubert; Coronationalis Messe de Fr. Liszt; Messa di Gloria de G. Puccini; Serenade to Music de Ralph Vaughan Williams. Repertoriul vocal-simfonic este completat de o plăcută prezență pe scena teatrului liric în spectacole precum Flautul fermecat, Don Giovanni (Leporello) de W. A. Mozart în Timișoara și Germania (Wildsburg, Balingen, Marl, Germering), Gianni Schicchi (Gianni Schicchi) Madama Butterfly (Comisarul Imperial) de G. Puccini în Trondheim și Bergen, Norvegia, Trubadurul (Ferrando) de G. Verdi, Bărbierul din Sevilla (Bartolo) de G. Rossini, Carmen (Zuniga) de G. Bizet și Boema (Schaunard) de G. Puccini.

PAVEL ȘOPOV

Pavel Șopov a absolvit succesiv Liceul de Muzică „George Enescu” din București (1973) și Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din capitală (1978), secția pedagogie muzicală (specializarea muzică vocală și instrumentală). A urmat cursul de dirijat coral la clasele profesorilor Silvia Secrieriu și Iovan Miclea. După absolvire, a înființat un cor al cadrelor didactice din orașul Drăgănești-Olt, obținând o mențiune la etapa județeană a Festivalului “Cântarea României” (1979). Din luna septembrie a aceluiași an a condus corul bărbătesc al I.T.M.A. Craiova, până în anul 1984, participând în această perioadă la diferite spectacole și concursuri pe scenele craiovene: Filarmonica “Oltenia”, Clubul I.T.M.A., Casa Științei și Tehnicii, Liceul de Artă, Clubul Electroputere. În perioada 1984 – 1989, pregătește ca dirijor secund, alături de maestrul Alexandru Racu, Corul Sindicatului Învățământ. În anul 1987, a preluat conducerea corului Liceului de Artă din Craiova efectuând turnee atât în țară, cât și în străinătate, participând la numeroase manifestări culturale. A fost, în perioade distincte, dirijor al corului Filarmonicii “Oltenia” și maestru de cor la Teatrul Liric

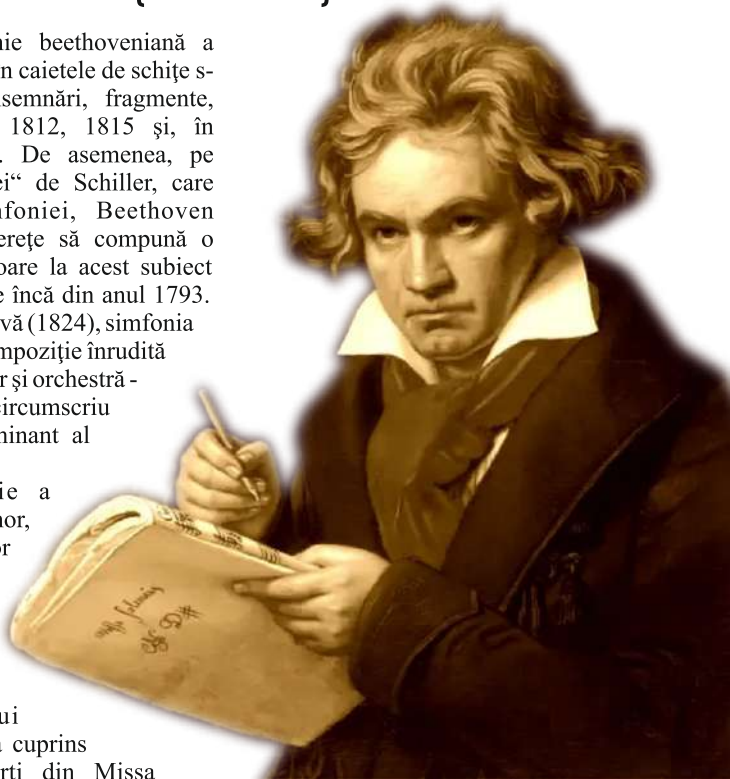
“Elena Teodorini”. De-a lungul anilor, a desfășurat și o intensă activitate didactică, fiind profesor titular (o perioadă și director) al Liceului de Artă “Marin Sorescu”, iar, în ultimii ani, lector universitar doctor la Departamentul de Arte al Facultății de Litere - Universitatea din Craiova; actualmente, în paralel, îndeplinește calitatea de maestru de cor al Filarmonicii oltene.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Ultima simfonie beethoveniană a fost îndelung elaborată: în caietele de schițe s-au găsit numeroase însemnări, fragmente, teme datând din anii 1812, 1815 și, în continuare, după 1817. De asemenea, pe versurile „Odeii bucuriei” de Schiller, care apare în finalul simfoniei, Beethoven intenționa încă din tinerețe să compună o lucrare: adnotări referitoare la acest subiect apar în caietele de schițe încă din anul 1793. Până la versiunea definitivă (1824), simfonia a fost prefăcută și de o compoziție înrudită - Fantezia pentru pian, cor și orchestră - ale cărei sonorități se circumscriu aceluiași sentiment dominant al bucuriei.

Prima audiere a Simfoniei nr. 9 în Re minor, op. 125, pentru soliști, cor și orchestră, a avut loc la Viena (7 mai 1824, Theater am Kärntnertor), în cadrul unei „academii” dedicate exclusiv lui Beethoven; programul a cuprins în completare trei părți din Missa solemnă, op. 123 (Kyrie, Credo și Agnus Dei) și Uvertura „Inaugurarea casei”, op. 124 („Die Weihe des Hauses”). Succesul a fost triumfal, s-ar putea spune revoluționar. Beethoven a fost întâmpinat cu cinci salve de aplauze, când, potrivit etichetei, însăși familia imperială era salutată la intrarea în sală doar cu trei salve. Simfonia a dezlănțuit un entuziasm delirant, multă lume plângea. Beethoven, care se găsea pe scenă cu fața la orchestră, nu percepea nimic din cele ce se petreceau în sală, unde lumea ridicată în picioare striga și își agita pălăriile. Una din soliste l-a întors pe Beethoven cu fața la public, compozitorul putând, astfel, să-și trăiască triumful.

Distribuția orchestrală utilizată în redarea acestei construcții sonore monumentale este formată din grupul coardelor, două flaute, două oboaie, două clarinete, două fagoturi, patru corni, două

trompete, timpani; în final, intervin trei tromboane, contrafagotul, picola, triunghiul, talgerele și toba mare.

Prima parte (Allegro ma non troppo) evidențiază o zonă introductivă stranie, dominată de freamătul abia șoptit al corzilor. Din acest amalgam se naște și se impune cu autoritate tema principală a formei de sonată, expusă la unison. Contrastul reprezintă o lege de bază a mișcării de debut: a doua temă, lirică, duioasă, impresionează prin cursivitatea prezentării după care, în dezvoltare, prelucrările ating culmi nebănuite, purtându-ne cu dezinvoltură pe aripile unei desfășurări cu profunde și subtile substraturi psihologice. Pentru prima dată în istoria simfoniei, Beethoven inversează părțile mediane, propunând ca mișcare secundă o parte cu caracter de scherzo, scrisă însă în manieră de

sonată (Allegro vivace). Continuă evoluția dramatică, încheștarea teribilă a forțelor opuse, subliniată și de varietatea expresivă și caracterială a materialului tematic.

Partea lentă (Adagio molto e cantabile) modifică radical atmosfera. Ea nu se sprijină pe elemente contrastante, ci imprimă o desfășurare variațională clădită pe baza a două melodii de o neasemuită frumusețe. Despre sublimul acestei pagini muzicale beethoveniene, Berlioz scria cu admirație: „Dacă aş putea să redau în proza mea măcar o idee cât de puțin apropiată, atunci muzica ar fi găsit în cuvânt un rival mai mare decât în cel mai mare poet”.

Ultima mișcare (Presto) vădește inventivitatea spiritului beethovenian, ea nefiind structurată după legile arhitecturale tradiționale. Finalul este alcătuit din două secțiuni uriașe, prima - pur instrumentală, a doua - vocal-simfonică, punând în evidență, prin substanța sonoră expusă grandios, măreția întregii lucrări, îndreptățind titlatura de „final al finalurilor” (Wilhelm Furtwängler). Prima secțiune are rol retrospectiv, ea amintind în stil recitativ elemente ale părților anterioare. Tema principală a finalului se înfiripă treptat, prezentată de corzile grave. Aceasta va face

obiectul unei dezvoltări impresionante ce beneficiază de aportul extraordinar al cvartetului solistic și al corului mixt. Vocile umane și timbrurile orchestrei se contopesc într-un imn înălțător dedicat iubirii. Cuvintele „Îmbrățișați-vă, milioane!” domină finalul simfoniei, vestind într-o atmosferă luminoasă generosul îndemn beethovenian.

Alte compoziții (mai puțin cunoscute) pentru „Oda bucuriei” lui Fr. Schiller aparțin lui Johann Gottlieb Naumann (1786), Christian Gottfried Körner (1786), Johann Friedrich Reichardt (1796), Johann Friedrich Hugo Dalberg (1799), Franz Schubert (pentru voce și pian, 1815 - lucrare nepublicată până în 1829), Piotr Ilici Ceaikovski (pentru voci solo, cor și orchestră - lucrare tradusă în limba rusă, 1865).

* În timpul Războiului Rece, când Germania a fost divizată geo-politic între „Est” și „Vest”, Oda bucuriei din Simfonia nr. 9 a fost aleasă, între anii 1956 - 1968, ca imn al delegației sportivilor germani participanți la Jocurile Olimpice. În 1972, „Oda bucuriei” (versiunea orchestrală) a devenit Imnul Europei, la decizia Consiliului Europei, fiind preluat, din 1985, de Comunitatea Europeană (actualmente, Uniunea Europeană).

An die Freude

O Freunde, nicht diese Töne!
Sondern laßt uns angenehmere anstimmen,
und freudenvollere.
Freude! Freude!
Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
Wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder
Was die Mode streng geteilt;
Alle Menschen werden Brüder,
Wo dein sanfter Flügel weilt.
Wem der große Wurf gelungen,
Eines Freundes Freund zu sein;
Wer ein holdes Weib errungen,

Odă bucuriei

O, prieteni, nu aceste sunete!
Mai degrabă să ne-nălțăm glasurile
într-un cântec mai frumos, mai vesel.
Bucurie! Bucurie!
Slavă ție, stea curată,
Voie bună pe pământ,
Astăzi te simțim aproape
Sol din rai cu soare sfânt!
Vraja ta aduce iarăși
Pe popor lângă popor
Toți pe lume frați noi suntem
Când apari ușoară-n zbor.
Cel ce are fericirea
De-un prieten bun să dea,
Cel ce-a cucerit iubirea

Mische seinen Jubel ein!
 Ja, wer auch nur eine Seele
 Sein nennt auf dem Erdenrund!
 Und wer's nie gekonnt, der stehle
 Weinend sich aus diesem Bund!Freude
 trinken alle Wesen
 An den Brüsten der Natur;
 Alle Guten, alle Bösen
 Folgen ihrer Rosenspur.
 Küße gab sie uns und Reben,
 Einen Freund, geprüft im Tod;
 Wollust ward dem Wurm gegeben,
 Und der Cherub steht vor Gott.Froh, wie
 seine Sonnen fliegen
 Durch des Himmels prächt'gen Plan,
 Laufet, Brüder, eure Bahn,
 Freudig, wie ein Held zum Siegen.Seid
 umschlungen, Millionen!
 Diesen Kuß der ganzen Welt!
 Brüder, über'm Sternenzelt
 Muss ein lieber Vater wohnen.
 Ihr stürzt nieder, Millionen?
 Ahnest du den Schöpfer, Welt?
 Such' ihn über'm Sternenzelt!
 Über Sternen muss er wohnen.

Bucuros cu noi să stea!
 Cel legat de un alt suflet
 Peste larguri de pământ!
 Cel ce nu, să plece-n plânset
 Dintr-al nostru legământ!Orice ființă
 soarbe-n vrajă
 Bucuria mândrei Firi;
 Buni și răi, cu toți urmează
 Calea ei de trandafiri.
 Ne dă dragoste, beție
 Și prieteni tari la chin;
 Viermii vor sătui să fie,
 Lângă Domn stau heruvimi!Haideți, veseli
 precum sorii
 Prin cerescul-splendid câmp,
 Mergeți, frați, pe-al vostru drum,
 Ca eroul spre victorii!Înfrățește-te, -
 omenire!
 Un sărut întregii lumi!
 Peste-ale stelelor lumi
 Stă un Tată de iubire!
 Ce v-ați prosternat, popoare?
 Lume,-L simți pe Creator?
 Cată-L peste zări de sori!
 Stă El peste-a' lor hotare.

English

RADU ZAHARIA

Highly regarded by the specialized press as having “a firm hand, precise gestures, clear and impeccable timing, confidence, and perfect control over structure and details,” Radu Zaharia has made it a point of honor to offer conducting approaches that respect and reflect the full truth of the music. Characterized by his passion and dedication to his work, he provides a refined artistic vision and builds bridges of trust and communication among orchestra members. The conductor has established himself through his ability to inspire and lead orchestras towards exceptional interpretations.

Currently the conductor of the “Oltenia” Philharmonic in Craiova, Radu Zaharia successfully combines the ongoing musical refinement of the Craiova Philharmonic with a career as a guest conductor, having long-standing, well-regarded collaborations both nationally — with the Arad Philharmonic, the State Philharmonic of Sibiu, the “Paul Constantinescu” Philharmonic of Ploiești, the “Banatul” Philharmonic of Timișoara — and internationally, with the Zrenjanin Philharmonic in Serbia. His repertoire is extensive, spanning from the Baroque era to

contemporary music, with a particular focus on the 20th century and its transformative events.

A graduate of the “Gheorghe Dima” National Academy of Music in the symphonic conducting class of the late Master Petru Sbârcea, Radu Zaharia is also a tireless

promoter of young generations of musicians seeking guidance and artistic support. He has led numerous concerts, both institutional and private initiatives, aimed at developing young orchestral musicians as well as those with exceptional solo capabilities.

DIANA HURJĂ

Soprano Diana Hurjă graduated with both a Bachelor's and Master's degree from the National University of Music Bucharest, Faculty of Musical Performance – Voice. During her years of study, she distinguished herself in roles such as Bastienne (Bastien und Bastienne, W. A. Mozart), Sylvie (La Colombe, Charles Gounod), Giulietta (I Capuleti e i Montecchi, Vincenzo Bellini), and Frasquita (Carmen, Georges Bizet), in productions staged at the University's Opera Studio.

Since 2016, she has been a regular guest collaborator of the Comic Opera for Children in Bucharest, performing roles such as Clorinda (La Cenerentola, Gioachino Rossini), Rosina in the show “Figaro, Figaro, Figaro” (an adaptation of Il Barbiere di Siviglia, Gioachino Rossini), the Princess (Puss in Boots, Cornel Trăilescu), Giannetta (L'elisir d'amore, Gaetano Donizetti), Ciboletta (Eine Nacht in Venedig, Johann Strauss), Livietta in the production “Colombina Returns” (adaptation of Livietta e Tracollo, G. B. Pergolesi), among others.

She currently collaborates with the Bucharest National Opera in productions such as Callas – Oana Pellea (Master Class) by Terrence McNally, Le nozze di Figaro by W. A. Mozart, etc., and is a member of the institution's “Ludovic Spiess” Experimental Studio for Performing Arts.

She has given concerts and recitals both in Romania—at the Bucharest National Opera, the Romanian Athenaeum, Godot Theatre – Bragadiru Palace, Avangardia Theatre – Rapsodia Hall, Șuțu Palace, the George Enescu Museum, Buftea Cultural Center, and others—and abroad, at the Klovcevi Dvori Gallery in Zagreb, Croatia, as

well as in a tour of 30 concerts held in 30 cities across the People's Republic of China.

Throughout her studies and after their completion, she has continually sought to discover and refine herself both technically and artistically. To this end, she has participated in numerous high-level festivals and masterclasses, such as Canto Vocal Programs, Salkeb Opera Festival, ICon Arts, Success – The International Grand Prix of Romania, and others, having the opportunity to work with prestigious opera artists, conductors, and internationally recognized vocal coaches such as Liora Maurer, Lucy Arner, Sharon Mohar, Ramón Vargas, Eleonora Pacetti, George Petean, Ruxandra Donose, Leontina Văduva, Larisa Gergieva, Boiko Zvetanov, and more.

The young soprano is regarded as a representative of her generation, with talent, hard work, and perseverance defining her artistic path.

ANTONELA BÂRNAT

Mezzo-soprano Antonela Bârnat studied piano from the age of 6 at the Tudor Ciortea Braşov High School, then moving on to vocal studies at the Bucharest National University of Music.

Through her early approach to the vocal-symphonic repertoire, she collaborated as a soloist since her university studies with the National Radio Orchestra, the Radio Chamber Orchestra, the George Enescu Philharmonic Orchestra from Bucharest and the Gheorghe Dima Philharmonic Orchestra from Braşov and, over time, she also sang together with the orchestras of the State Philharmonics from Arad, Oradea and Sibiu, Moldova from Iasi, Mihail Jora from Bacău, Oltenia from Craiova, Banatul from Timişoara. This gave her the opportunity to perform works ranging from Pergolesi, Vivaldi, Bach, Mozart and Beethoven to Verdi, Mahler, Bruckner and contemporary composers.

The mezzo-soprano was a guest of the George Enescu, Days of March festivals in Bulgaria, Gut Immling in Germany, the Aurel Stroe anniversary tours with his opera *Orestia II - Choeforele* in Germany, France, Switzerland and performed vocal-symphonic concerts in Canada and Lebanon. She also recorded the mezzo-soprano version of the

work *Una Volta alla Corte del Principe* by Felicia Donceanu for the Romanian Broadcasting Archive, Missa A. Martoni by Ludovic Bacs for the Radio Romania Foundation, the opera-film *Fidelio esti tu!* and *Opera in your pocket* in collaboration with the Goethe Institute in Bucharest and is frequently invited to events of Romanian contemporary music.

Thanks to her involvement in the symphonic vocal repertoire, Antonela Barnat had the opportunity to sing under the baton of some master conductors, among whom we mention Marek Janowski, Julien Salemkour, Cristian Măcelaru, Cristian Mandeal, Leo Hussain, Horia Andreescu and Paul Nadler.

As an opera soloist, the mezzo-soprano has been collaborating with the Bucharest National Opera since 2006, where she made her debut, building her basic repertoire there with leading roles in important titles such as *Samson et Dalila*, *Carmen*, *Don Carlos*, *Cavalleria Rusticana*, *Tannhäuser*, *I Capuletti ed I Montecchi*, *Hänsel und Gretel*, etc., in the meantime becoming a guest of the Iasi National Opera, the Timişoara National Opera, the Braşov Opera, the Craiova Opera and the Queen Maria Theater in Oradea.

REMUS ALĂZĂROAE

Born in 1980 in Timişoara, Remus Alăzăroae graduated from the "Ion Vidu" National College of Art, earning First Prize five times in national oboe competitions. In 2004, he graduated from the oboe department of the Faculty of Music and Theatre at the West University of Timişoara. Between 2000 and 2012, he was a member of the Romanian National Opera Orchestra in Timişoara, serving as a soloist on oboe and English horn. His debut as a tenor at the Timişoara Opera took place in 2009 in the role of Rinuccio in Puccini's *Gianni Schicchi*, which led to international tours in Italy, Austria, Germany,

the Netherlands, and Qatar. In 2012, he won the special prize of the Lotte Lehmann Academy at the International Singing Competition Debut in Würzburg, Germany. His repertoire includes roles such as Rinuccio (*Gianni Schicchi*), Rodolfo (*La Bohème*), Alfredo (*La Traviata*), Pong (*Turandot*), the Duke of Mantua (*Rigoletto*), Gabriele Adorno (*Simon Boccanegra*), Riccardo (*Un Ballo in Maschera*), Pinkerton (*Madama Butterfly*), Manrico (*Il Trovatore*), Mario (*Tosca*), and Radamès (*Aida*). He has collaborated with lyric theaters in Romania and abroad, including the Bucharest National Opera, the

Bergen Opera, and philharmonic orchestras from various countries. In 2014, he won third place at the "Maria Kraja" International Opera Festival in Albania. Recent appearances include the Amazing Grace concert at the John F. Kennedy Center in Washington, D.C., and opera galas in Amsterdam as part of the Timișoara European Capital of Culture Festival 2023. In 2024, he performed a recital at the

Andrew W. Mellon Auditorium, marking 20 years since Romania's NATO accession. His vocal-symphonic repertoire includes works such as Verdi's Requiem, Rossini's Stabat Mater, Beethoven's Symphony No. 9, and Ariel Ramírez's Misa Criolla. He is currently a soloist with the Romanian National Opera in Timișoara.

LUCIAN ONIȚA

Lucian Onița began his musical training in the city of Arad, continuing his music studies at the Music High School (1993) and then at the Music Faculty (2001) in Timișoara (Romania). He has a degree in vocal performance and in 2005 he got his master's degree in choral conducting. In 2015, he received his PhD with the research topic Mozart's Operas with a Roman subject.

Currently, he is principal of the bass section in the "Banatul" Timișoara Philharmonic Choir, having numerous soloist collaborations with operas and philharmonics in the country (Timișoara, Arad, Târgu Mureș, Pitești) and abroad (USA, Wales, Norway, Holland, Belgium, Switzerland, France, Italy, Germany, Austria, Greece, Republic of Moldova).

As of 2019, he is the founder and conductor of the "Voces Timisienses" vocal ensemble of the "Banatul" Timișoara Philharmonic. He completed his experience in the musical field with a teaching activity that he carried out for 4 years as an associate assistant at the Faculty of Music in Timișoara, being the conductor of the choral ensemble of the canto section, with which he had a rich artistic activity. From 2010, until now, he is an associate professor at the "Ion Vidu" College in Timișoara, at the departments of singing and orchestral ensemble.

In the period 2012-2014, he was choirmaster at the renowned Opera Festival of St. Margarethen, with the operas Carmen by G. Bizet (32 performances), Boema by G. Puccini (27 performances) and Aida by G. Verdi (24

performances), in front of 4000 spectators at each performance.

He gave recitals in the United States (between 1997-2002) in cities such as Los Angeles, Portland, Chicago, Atlanta. He had the honor of sustained collaborations with the philharmonics of Oradea, Arad, Târgu Mureș, Pitești, Chișinău and Timișoara and with the Timișoara National Opera. He is the conductor of the "Ion Vidu" Choir of the House of Culture in Lugoj, since 2012, the oldest choir with continuous activity in Romania, with which he has performed several national and international artistic tours, obtaining several awards.

In 2016, he received from the mayor of Timișoara, Nicolae Robu, the diploma of excellence for his work in the cultural field, and in 2018 he was awarded the Remus Tășcau Trophy for his conducting activity, a prize offered by the House of Culture of the Municipality of Lugoj during the International Festival Choir "Ion Vidu", 23rd edition.

He collaborated with a number of Romanian and foreign conductors: Nicolae Moldoveanu, Gheorghe Costin, Jozsef Horvath, Christian Florea, Peter Oschanitzky, Alfred Eschwé, Wolfgang Groehs, Szennai Kálmán, Mikhail Tatarnikov, Andrew Litton, Eun Sun Kim, Gregor Bühl, Fabio Biondi, Edward Gardner and Stephen Higgins as well as with famous directors of the world lyric scene: Marina Emandi, Damiano Michieletto, Christopher Luscombe, John Ramster, Nicola Raab, Peter Mumford and Mark Lamos.

His repertoire includes a wide range

of vocal-symphonic works such as Stabat Mater by G. Rossini, Christmas Oratorio, Missa in B minor by J. S. Bach; Der Messias, Te Deum by G. Fr. Handel; Die Schöpfung, Paukenmesse, Stabat Mater by J. Haydn; Missa Sollenelle by Ch. Gounod; Coronation Missa, Missa in C minor, Requiem by W. A. Mozart; Ninth Symphony, Missa in C major, Christus am Ölberge by Ludwig van Beethoven; Ein deutsches requiem by J. Brahms; Stabat Mater, Missa no. 2 in G Major by Fr. Schubert; Coronationalis Messe by Fr Liszt; Messa di Gloria by G. Puccini; Serenade to Music by Ralph Vaughan Williams. The vocal-

symphonic repertoire is complemented by a pleasant presence on the stage of the opera theater in performances such as The Magic Flute, Don Giovanni (Leporello) by W. A. Mozart in Timișoara and Germany (Wildsburg, Balingen, Marl, Germering), Gianni Schicchi (Gianni Schicchi) Madame Butterfly (The Imperial Commissioner) by G. Puccini, in Trondheim and Bergen, Norway, The Troubadour (Ferrando) by G. Verdi, The Barber of Seville (Bartolo) by G. Rossini, Carmen (Zuniga) by G. Bizet and Boheme (Schaunard) by G Puccini.

PAVEL ȘOPOV

Pavel Șopov graduated successively from the “George Enescu” Music High School in Bucharest (1973) and the “Ciprian Porumbescu” Conservatory in the capital (1978), majoring in music pedagogy (specializing in vocal and instrumental music). He attended the choral conducting course taught by professors Silvia Secrieriu and Iovan Miclea.

After graduation, he founded a teachers' choir in the town of Drăgănești-Olt, earning an honorable mention at the county stage of the “Cântarea României” Festival (1979). From September of the same year until 1984, he conducted the male choir of I.T.M.A. Craiova, during which time he participated in various performances and competitions on Craiova stages such as the “Oltenia” Philharmonic, the I.T.M.A. Club, the House of Science and Technology, the Art High School, and the Electroputere Club.

Between 1984 and 1989, he served as assistant conductor, alongside maestro Alexandru Racu, for the Education Union Choir. In 1987, he took over the leadership of the Art High School Choir in Craiova, undertaking tours both in Romania and abroad, and taking part in numerous cultural events. At different times, he was the conductor of the “Oltenia” Philharmonic Choir and chorus master at the “Elena Teodorini” Lyrical Theatre. Over the years, he also carried out extensive teaching activity, serving as a tenured teacher (and for a period, director) of the “Marin Sorescu” Art High School, and, in recent years, as a university lecturer with a PhD at the Department of Arts within the Faculty of Letters – University of Craiova. Currently, in parallel, he serves as chorus master of the Oltenia Philharmonic.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Symphony No. 9 in D minor, Op. 125 represents the apotheosis of Beethoven's symphonies. The idea for this symphony tormented Beethoven for many years. Dating as far back as 1809, we find notes of musical ideas which will be later used for this symphony. The material he gathered was ultimately used between 1822 - 1824 when the great symphony was

elaborated with choir and soloists.

Schiller's poem „The Ode to Joy” interested Beethoven since 1793, when the composer sought to write a song, but the musical theme of the fourth movement was written only an year before the completion of the symphony. Although his major works had primarily been premiered in Vienna, Beethoven was eager to

have his latest composition performed in Berlin as soon as possible after finishing it, since he thought that musical taste in Vienna had become dominated by Italian composers such as Rossini. When his friends and financiers heard this, they urged him to premiere the symphony in Vienna in the form of a petition signed by a number of prominent Viennese music patrons and performers. Beethoven was flattered by the adoration of Vienna, so the Ninth Symphony was premiered on 7 May 1824 in the Theater am Kärntnertor in Vienna, along with the Overture „The Consecration of the House” („Die Weihe des Hauses”) and three parts of „Missa solemnis” (Kyrie, Credo, and Agnus Dei).

Many avant-garde moments hallmarked the composer's symphonic works - the harmonic dissonance that opens the First Symphony, the expansion of the orchestra itself in the Fifth, the departure from the traditional four movements in the Sixth (and these are only a few examples) - but in every case those advances were immediately swept along in a current of more Beethoven, always building toward new approaches. Standing at the end of that astonishing sequence of works, the Ninth takes on a magnified aura of monumentality - of finality, on one hand, but also of pointing to a future that Beethoven would not address personally. Beethoven himself could show where the implications of the *Eroica* or the *Pastoral* might lead. The path from the Ninth remained an utterly uncharted challenge to future generations of composers.

The path of the Ninth Symphony itself is perfectly clear. It is one of Beethoven's many musical journeys from darkness into light, a trajectory he had already explored in such works as his Third and Fifth Symphonies and his opera „*Fidelio*”.

Mystery shrouds the opening: strings and horns playing the open fifth interval of A-E - harmonically vague, not clarifying until the thirteenth measure that the key of this piece is to be D minor, when that is stated in resounding fortissimo. That is the moment when the movement's principal theme is sounded by the full orchestra - or rather, by what gives the impression of being the full orchestra, since the composer holds his trombones in check until the scherzo and his piccolo, contrabassoon, and percussion (apart from timpani) until the finale. A wealth of subsidiary themes are presented in short order and

put through a tense process of development and recapitulation before the movement reaches its apocalyptic coda.

Hector Berlioz considered Beethoven's „Choral” Symphony the “culmination of its author's genius”.

The opening of the first movement (*Allegro ma non troppo, un poco maestoso*) grows out of a void. Against the murmurings of the low strings emerge falling fifths in the violins that grow to a loud and imposing first theme; it has all been likened to the creation of the world and certainly no symphony before had sounded anything like it.

Beethoven switched the expected order of movements (another trait later composers would imitate) by placing the scherzo (*Molto vivace*) next. A favorite with audiences from the beginning (especially the prominent role given to the timpani), it projects both humor and power.

The lyrical slow movement (*Adagio molto e cantabile*) explores more personal, even spiritual realms. This is a moment of great lyricism, from which the composer eliminates any trace of doubt and conflict. The first theme can be considered a coral on a melodic construction, rendered by the chord instruments, and then followed by a secondary theme with a different structure (in ternary meter). It has a dancing disposition resulted from the removal of certain motifs, giving the impression of an „infinite, elliptical melody.”

The Presto finale opens with what Wagner called the „terror fanfare,” a dissonant and frantic passage that leads to a „recitative” (so marked in the score) for the cellos and basses. Fragments from the previous three movements pass in review - a few measures of the opening theme of each - but are rejected by the strings. After this strange, extended recitative comes the aria: the famous „Ode to Joy” melody (imitated by Brahms in his First Symphony) to which later will be added words. After some seven minutes the movement starts over again - the „terror fanfare” returns, but this time is followed by a vocal recitative with the bass soloist singing „O friends, not these tones. But rather, let us strike up more pleasant and more joyful ones.” The choir and four vocal soloists take up the „joy” theme, which undergoes a continuing series of variations, including a brief section in the Turkish manner. The music reaches a climax with a new

theme: „Be embraced, ye millions! ... Brothers, above the starry canopy there must dwell a loving Father,” which is later combined in counterpoint with the joy theme and eventually builds to a frenzied coda.

During the division of Germany in the Cold War, the „Ode to Joy” segment of the symphony was played as an anthem at the

Olympic Games for the Unified Team of Germany between 1956 and 1968. In 1972, the musical backing (without the words) was adopted as the Anthem of Europe by the Council of Europe and subsequently by the European Communities (now the European Union) in 1985. In 1985, the European Union chose Beethoven's music as anthem.

An die Freude

O Freunde, nicht diese Töne!
Sondern laßt uns angenehmere anstimmen,
und freudenvollere.
Freude! Freude!
Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
Wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder
Was die Mode streng geteilt;
Alle Menschen werden Brüder,
Wo dein sanfter Flügel weilt.
Wem der große Wurf gelungen,
Eines Freundes Freund zu sein;
Wer ein holdes Weib errungen,
Mische seinen Jubel ein!
Ja, wer auch nur eine Seele
Sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer's nie gekonnt, der stehle
Weinend sich aus diesem Bund!
Freude trinken alle Wesen
An den Brüsten der Natur;
Alle Guten, alle Bösen
Folgen ihrer Rosenspur.
Küsse gab sie uns und Reben,
Einen Freund, geprüft im Tod;
Wollust ward dem Wurm gegeben,
Und der Cherub steht vor Gott.
Froh, wie seine Sonnen fliegen
Durch des Himmels prächt'gen Plan,
Laufet, Brüder, eure Bahn,
Freudig, wie ein Held zum Siegen.
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuß der ganzen Welt!
Brüder, über'm Sternenzelt
Muß ein lieber Vater wohnen.
Ihr stürzt nieder, Millionen?
Ahnest du den Schöpfer, Welt?
Such' ihn über'm Sternenzelt!
Über Sternen muß er wohnen.

Ode to Joy

Oh friends, not these sounds!
Let us instead strike up more pleasing
and more joyful ones!
Joy! Joy!
Joy, beautiful spark of divinity,
Daughter from Elysium,
We enter, burning with fervour,
heavenly being, your sanctuary!
Your magic brings together
what fashion has sternly divided.
All men shall become brothers,
wherever your gentle wings hover.
Whoever has been lucky enough
to become a friend to a friend,
Whoever has found a beloved wife,
let him join our songs of praise!
Yes, and anyone who can call one soul
his own on this earth!
Any who cannot, let them slink away
from this gathering in tears!
Every creature drinks in joy
at nature's breast;
Good and Bad alike
follow her trail of roses.
She gives us kisses and wine,
a true friend, even in death;
Even the worm was given desire,
and the cherub stands before God.
Gladly, just as His suns hurtle
through the glorious universe,
So you, brothers, should run your course,
joyfully, like a conquering hero.
Be embraced, you millions!
This kiss is for the whole world!
Brothers, above the canopy of stars
must dwell a loving father.
Do you bow down before Him, you millions?
Do you sense your Creator, o world?
Seek Him above the canopy of stars!
He must dwell beyond the stars.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 17 decembrie 2025

Vioara I

Gabriel NIȚĂ
concertmaestru
Geo FABIAN
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Cătălina SAVU
Pompilia POPESCU
Dan PREDOI
Cristina LEOVEANU
Simona PETRENCU
Gigel MILCU
Valentin ILIUȚĂ
Ștefana ZAHARIA
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Cristina PÎRLEA
Valeriu EFREM
Alin ROMAN
Adrian BADEA
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șefpartidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Mariana MORARU
Rebeca TĂNASIE

Ștefania MITRICĂ
Andreea CĂPĂȚĂNĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Maryia POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Marius VASILESCU
Rucsandra HALIȚCHI

Contrabas

Ion BIROVESCUS
șefpartidă
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Daria PETRE

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Constanța SCLIFOS
solist instrumentist

Clarinet

Liviu CHISĂR
Nicușor ȘERBAN

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Daniela STATKOVA
Lacezar PAVLOV

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚIRLOAICA
Marcu DIACONU
Gilbert NEGOIȚĂ

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Dumitru STĂNESCU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Radu CLIPA
Alexandru ȚAPEȘ

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Emanoil CHELARU
Anna TOVARNYTSKA
Alexandru COADĂ

DISTRIBUȚIE COR

Sopran

Elena STANCIU
Andreea NEGRESCU
Andreea ȘOMÎCU
Silvia SMARANDA
Adriana TREANȚĂ
Ramona ROTARU
Dana CURCĂ
Diana MARIȘ
Geta GÎTAN
Andreea BUICU

Alto

Victoria SĂCEANU
Mihaela DUMITRU
Gabriela ZUICĂ-ILIESCU
Daniela CONSTANTIN
Ramona RĂDULESCU
Mădălina CRĂCIUNESCU
Mihaela GAVRILESCU
Karin MAN
Roxana MURARU
Janina SPIRIDON
Olimpia DIACONU

Tenor

Cristian RADINA
Augustin VLAD
Codruț STĂNESCU
Marian DĂBULEANU
Marin CONSTANTIN
Justinian MICU
Dorinel VASILE
Marian MORARU
Petrișor NICOLAE

Bass-Bariton

Ilie VORONEANU
Adrian ZAMFIR
Ștefan BONK
Romulus CUCU
Florin NEAGOIE
Cristian TĂLÎNGĂ
Radu CONSTANTINESCU
Mihai VINTILESCU
Cătălin SAFCIU

Sponsori

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE